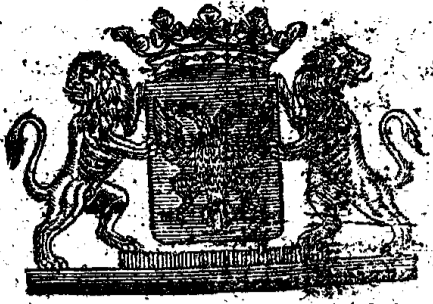

ARNHEMSCHE

COURANT.

Donderdag

den 10 Mei.

FRANKFORT, den 5den Mei.

DE STAATSRAAD, GOUVERNEUR DER PROVINCIE GELDERLAND,

Brengt, bij deze, ter kennis van de ingezetenen van dit gewest, dat, op den 17den dezer, des morgens ten 10 ure, aan de Hamsche brug, in de gemeente Zoelen, een aankoop voor 's Rijks rekening zal plaats hebben van 46 Rij- en 3 Trekpaarden, en zulks tegen kontante betaling.

Zullende de vereischten, welke de paarden moeten bezitten, zijn de volgende:

- a. Niet jonger wezen dan vijf, noch ouder dan zeven jaren
- b. De Rijpaarden niet kleiner zijn dan eene el, vijf palmen, een duim, vijf streepen (1.515) en niet grooter dan eene el, vijf palmen, drie duimen, vijf streepen (1.535) en de trekpaarden niet kleiner dan eene el, vijf palmen, twee duimen (1.52) en niet boven de eene el, zes palmen (1.6) mogen wezen; alles gemeten onder eene galg van den kant van het ijzer der voorhoef tot op het midden van de schoft.
- c. De Paarden moeten zijn ruinen of merrien, langstaarten; voorts bruinen, vossen of zwarten; geene bonten of witten zullen aangenomen worden, zoo ook geene klophengsten.
- d. De Paarden moeten zijn wel gevormd, geëvenredigd in de deelen en sterk, met eene uitgebouwde schoft, breede borst, vier goede beenen, vrij van spatten en gallen, hooge en harde hoeven, kort gekoot, goed van gezigt en zonder eenig gebrek aan de oogen; hebbende vooral eenen goeden adem, en geschikt zijnde voor de dienst, waartoe dezelve bestemd zijn.

Wordende diegenen, welke zoodanige Paarden mogten bezitten, en genegen zijn dezelve vrijwillig af te staan, uitgenoodigd, zich met dezelve naar derwaarts te begeven, ten einde, ten overstaan van de daartoe gecommiteerde heeren, te worden gekeurd.

Arnhem, den 4den Mei 1832.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,

K A D A S T E R. B E R I G T.

DE STAATSRAAD, GOUVERNEUR DER PROVINCIE GELDERLAND,

Verwittigt alle belanghebbende Eigenaars, Pachters en Bestuurders van Goederen, dat in elk der Gemeenten, uitmakende de kantons *Druuten, Elst, Tiel* en *Wijchen*, de tweede mededeeling der Eigendomslijsten is gedaan en de stukken der schatting op het Raadhuis zijn berustende, ten einde aldaar, van heden af aan, *eene maand* lang te blijven voorliggen, opdat ieder Eigenaar of deszelfs Plaatsbekleeder van dezelve zou kunnen kennis nemen, en, wanneer daartoe redenen mogten aanwezig zijn, zijne klagen inleveren omtrent de perceelen of artikelen, welke hem aangaan.

Deze klagen, welke bij Heeren Burgemeesteren moeten ingeleverd en op ongezegeld papier kunnen geschreven worden, dienen zich alleen tot de klassering der perceelen te bepalen, met naauwkeurige vermelding van de perceelen, waarover wordt gereclameerd, als van die gene, waarmede men dezelve in vergelijking brengt; terwijl al hetgeen betrekking heeft tot de begrootingen, aan de beoordeeling der kantonale vergadering behoort te worden overgelaten, behoudens het regt van ieder belanghebbende, om den te benoemen afgevaardigden met zijne vermeende bezwaren deswege bekend te maken.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd, doet voorts wel bijzonder opmerken, dat, naar aanleiding der bepaling van art. 24 der wet van den 15den September 1807, de tijd van eene maand, (eindigende den 5den Junij aanstaande) niet zal worden verlengd, en dat mitsdien na dien termijn geene klagen omtrent de klassering meer kunnen aangenaamen worden; zoodat zij, die alsdan van de schattingsstukken geene beoordeeling kennis hebben genomen, alle nadeel, hetwelk uit het verzuim daarvan mogt voortvloeyen, aan zich zelven zullen te wijten hebben.

Arnhem, den 5den Mei 1832.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,

Van goeder hand kan men de volgende nadere bijzonderheden omtrent de jongste voorvallen in Brunswijk mededeelen:

Het odgeruk des komplots was, de tegenwoordige regering omver te werpen en de terugkeering van hertog *Karel* te bewerken; en om in dit oogmerk te bereiken, waren alle middelen aan de hand gegeven. Deze bestonden in het belasteren der tegenwoordige regering, belofte van vrijdom van belasting aan de boeren, aanzetting tot oproet; moord en allerlei geweldadigheden waren niet uitgesloten. Het getal deelnemers aan dit komplot schijnt niet boven de 15 te gaan, en zij bestaan deels uit het laagsten stand, deels uit zulke personen, die in Brunswijk reeds lang door de openbare meening geoordeeld waren. Te Brunswijk zijn een gewezen Westfaalsche luitenant kolonel der gendarmerie, een gewezen domein-pachter, een beambte van politie, een vrouwpersoon en drie onder-agenten van de gravin *Wrisberg* in hechtenis genomen. Uit de papieren, bij laatstgemelde gevonden, is gebleken, dat er zendelingen waren uitgezonden, die het land in opstand zoutden brengen, en men hoopt deze zendelingen in handen te zullen krijgen. Hoe goed het ook moge wezen, deze ontdekkingen gedaan te hebben, zouden nogtans de verhandelijke plannen der zamenzweers niet gelakt zijn, daar de algemeene afkeer tegen hertog *Karel* in den Brunswijkschen staat niet verminderd is, maar nog in volle kracht bestaat. Bij het in hechtenis nemen der te Brunswijk wonende deelnemers was al het gezag der ambtenaren noodig, om de gevangenen tegen de woede des volks te beschermen. De bovengenoemde gravin, welke aan het hoofd der zamenzwering stond, werd reeds verleden jaar te Brunswijk vervolgd, uit hoofde zij zich tegen de bestaande regering vijandig gedragen, en betrekkingen met hertog *Karel* onderhouden had. Zij werd toenmaals buitenslands gebragt, waarop zij zich in het Hanoversche, vier mijlen van Brunswijk, met der woon vestigde. Zij vereenigt in zich al de eigenschappen, welke tot misdadige staatkundige ondernemingen vereischt worden: groote behendigheid, sluwheid, aanleg tot intrigue, scherpsinnigheid, onzede-lijkheid maken haar, in verband met de omstandigheden, die zij in de der gevaarlijkste personen van haar geslacht.

De dagbladen melden, dat voor eenige weken twee geheime gevolmagtigden der secte van de St. Simonisten te Weenen waren aangekomen, en de stoutmoedigheid hadden, eene audientie bij Z. M. den Keizer te verzoeken. Zij werden echter in tijds herkend, en de politie ontving last, om hen over de grenzen te brengen.

Volgens de jongste berigten uit Zwitserland, blijft de staat van zaken in het kanton Bazel nog steeds dezelfde. De stad weigert om troepen van het bondgenootschap binnen te laten, en het platte land scheidt zich meer en meer van haar af.

De staten-vergadering van Hessen-Kassel heeft, in hare zitting van den 1sten Mei, met 24 tegen 18-stemmen verworpen een voorstel van den heer *Jordan*, om de aanklagen over misdrijven der drukpers, voor de regtbanken in het openbaar en mondelijk te behandelen.

Volgens de Milaansche Courant, heeft de heilige vader dezer dagen met de representanten der Helvetische regering eene overeenkomst gesloten, krachtens welke de Paas 3000 Zwitsers, die hem de kantons leveren, in zijne dienst neemt. Deze troepen zullen in afdelingen van 1000 man, de eerste den 1sten, de tweede den 15den, de derde den 31sten Mei in de Pauselijke staten aankomen. Volgens hetzelfde traktaat zullen er nog andere 3000 man door de Pauselijke regering bezoldigd worden, en te Bologna, den 15den en 30sten Junij en 15den Julij aankomen. De met Frankrijk gemaakte schikkingen zijn op dezen maatregel gegrond.

Uit Wiesbaden wordt den 27sten April het volgende geschreven: Aangaande de maatregelen, welke de regering van het hertogdom Nassau zal nemen, ten gevolge der verklaring van de 15 afgevaardigden, noemens het opschorten hunner ambtsverrigtingen, laat zich nog niets met zekerheid zeggen. Vooreerst schijnt men zich daartoe te zullen bepalen, om na afloop der Paasch-vacantie, de vertrokkenen afgevaardigden weder op te roepen, om te vergaderen ter afdoening van zaken. Men zou het namelijk daarvoor houden, dat de gedane zaak aan de meesten der bedoelde afgevaardigden reeds zoude berouwen, en deze derhalve zoodanige oproeping gaarne zouden te baat nemen, om zonder bijzonder opzien te baren terug te keeren. Men zal zich echter misschien hierin, gelijk in zoo menig ander opzigt, bedriegen; want de bovengemelde verklaring

waarvan zoo vele afdrucken in het hertogdom verspreid zijn, vindt meer algemeene goedkeuring, dan men aanvankelijk meende te kunnen verwachten, hetwelk op nieuw bewijst, hoe zeer het stelsel, dat de regering tot heden volgde, de openbare meening tegen zich heeft. Daar overigens bij de regering voor als nog geene toegevendheid te verwachten is, ziet men, bij de toenemende opwinding der gemoederen, niet zonder bezorgdheid de oplossing te gemoet van zaken, die steeds meer ingewikkeld worden.

— Een der Duitsche dagbladen behelst den volgenden brief uit Parijs: « De gewigtigste portefeuille, die van binnenlandsche zaken, is aan den jongsten en onervarensten der tegenwoordige ministers opgedragen, alsof men juist door zijne onbekwaamheid aan het publiek de geruststellende verzekering wilde geven, dat de zaken niet lang in zulke handen blijven, maar spoedig weder overgaan zullen in die des mans, wien alles, wat andere ministers honderdmaal zou hebben doen vallen, slechts schijnt te bevestigen en als den onontbeerlijken aan te toonen; zelfs, dat het hem gelukt is, binnen en buitens lands alles zoo te verwarren, dat niemand voor hem de vreeselijke verantwoording der onvermijdelijke gevolgen wil overnemen, wordt hem tot lof aangerekend, en zijne aanhangers meenen hem wonder hoog te verheffen, wanneer zij zeggen: na *Barrier* is niets dan eene revolutie mogelijk. Deswege blijft hij zelfs op het ziekbed president van den raad. *Dupin*, die men heeft trachten te winnen, wilde geen deel nemen aan eenen raad, wiens voorzitterstoel ledig staat, of door eenen persoon bezet is, die niet genoeg bedenkt, dat, wie zich van den troon op eenen stoel van het ministerie nederlaat, van onverantwoordelijk monarch wordt de eerste verantwoordelijke ambtenaar des lands. Alleen de onbegrijpelijke algemeene verslapping kan slechts nog een ministerie te zamen houden, dat anders naar geest en lichaam ontbonden is. *Sebastiani*, die daar als eene schaduw rondsluip, zal de buitenlandsche zaken besturen; *d'Argout*, wien de cholera verlamd heeft, zal aan de kwijnende handelsbetrekkingen nieuw leven geven; en *Barthe*, wien tot heden het eene ministerie te zwaar was, zal er nog een tweede yaarnemen! Gelijk speelballen rollen thans de ministerien van de eene hand in de andere. *Montalivet* verzoekt den aartsbisschop van Parijs, die eensklaps bij de regering in aanzien is gekomen, om toch openbare gebeden voor de afwendung der cholera te laten doen. Daarentegen zenden de carlisten gebeden op aan het *Hart van Jezus*, dat de kinderen van den heiligen *Ladewijk* spoedig terugkeeren mogen op den troon van Frankrijk. De aartsbisschop van Rouaan en zijne geestelijkheid doen processien en zingen het *miserere*. Dergelijke processien werden te Orleans aangekondigd; dan daarop maakten ook de republikeinen hunne plannen, dat zij de heilige koorzangen met het Marseillaansche lied zouden vergezellen. Te Angers trokken twee officieren met eenen troepsoldaten uit, en wierpen op klaar lichten dag twee kruisen omver. Zoo gaan, in de hoofdstad gelijk in de provincien, dweperij en ligtzinnigheid hand aan hand. De eenen beloven *Hendrik V*, de anderen *Napoleon II*, de darden de republiek.»

LONDEN, den 4den Mei.

Door de cholera zijn in deze hoofdstad, in de laatste vier en twintig uren, neg wederom 8 personen aangetast en daaraan 6 overleden. Te Cork, in Ierland, telde men van den 27sten op den 28sten der vorige maand 84 cholera-gevallen en 18 daaraan gestorvenen.

PARYS, den 3den Mei.

Volgens de ministeriele bladen, was het gouvernement reeds sinds drie maanden verwittigd, dat de Carlisten te Marseille eene onderneming zouden wagen, en waren dienvolgens al de noodige maatregelen beraamd, om dezelve te verijdelen.

De *Moniteur* behelst heden omtrent het voorgevallene de volgende nadere berigten: « Den 29sten April werd de overheid verwittigd, dat de stoomboot *Carlo-Alberto*, met den heer *de Bourmont* aan boord, den 24sten van Livorno vertrokken was; men wist ook, dat de Carlisten hoopten, dat de heer *de Bourmont*, volgens sommigen, doch volgens anderen de hertogin van *Berry* de beweging ondersteunen zouden. Al de noodige maatregelen ter verijdeling van de gemaakte aanslagen werden genomen. De troepen ontvingen order om op het eerste teken gereed te zijn. De nacht van den 29sten op den 30sten liep rustig af. Den 30sten, 's morgens ten acht ure, werd eene witte vlag van den St. Lourens toren, in de oude stad gelegen, uitgestoken. Ter zelfder tijd ging eene vrij aanzienlijke menigte naar de esplanade van de *Tourette*, om naar de stoomboot te zien, waarmede de heer *de Bourmont* komen zoude, terwijl eene menigte volks zich in dat gedeelte der stad verspreidde. Een dezer volkshoopen kwam zich voor het hof van justitie vertoonen. De heer *Chazal*, tweede luitenant bij het 13de regiment van knie, die het bevel over dezen post had, sommeerde de menigte om uit een te gaan. Daar zulks zonder gevolg bleef, greep deze officier degenen, die het hoofd dezer bende scheen te zijn, zelf bij de kraag en smeet hem in de wacht. Op die arrestatie volgden er nog twee van even veel belang. De menigte, van hare hoofden beroofd, werd nu

spoedig verstrooid. De heer *Ménard-Saint-Martin*, luitenant-kolonel van den staf, plaats-kommandant van Marseille, trok te gelijker tijd met 40 man naar de St. Lourens kerk, en liet de driekleurige vlag daar weder herstellen. De nationale garde had uit eigen beweging de wapens opgevat. De linietroepen werden even spoedig naar alle te voren aangewezen punten afgezonden. Ten negen ure had de generaal graaf *de Damremont* al de troepen in oogenschouw genomen, die hem met herhaald geroep van *leve de Koning! leve de driekleurige vlag!* hadden begroet. Een groot gedeelte der bevolking, op de openbare pleinen verzameld, deelde in die geestdrift en herhaalde dezelfde kreten. Ten een ure was de orde overal hersteld.

— Eenige dagbladen spreken nu weder tegen, dat het Spaansche kabinet zoude verklaard hebben, in de geschillen tusschen don *Pedro* en don *Miguel* niet tusschen beiden te willen treden, en sommigen gelooven zelfs, dat het militaire kordon, hetwelk de Spaansche regering op de grenzen tegen Frankrijk heeft getrokken, niet, zoo als opgegeven wordt tegen de cholera moet dienen, maar bestemd is, om, zoo lange Fransche krijgsmagt daar soms mogt willen doordringen, dezelve tegen te houden.

— De revolutionaire dagbladen zijn zeer misnoegd over den nederig toon, dien de Fransche gezant te Rome heeft aangenomen in de nota's, welke hij onlangs met de Pauselijke regering heeft gewisseld.

— De cholera neemt te Parijs nog dagelijks af. In de laatste 24 uren zijn er 74 personen aan overleden.

— De heer *Albert-Julius-Berthier de Sauvigny* is voor het hof van assises der Seine aangeklaagd, dat hij den 17den Februarij dezes jaars tweemaal poging heeft gedaan om den Koning, die zich in een rijtuig bevond, met een cabriolet omver te rijden.

BRUSSEL, den 6den Mei.

De *Courrier* zegt heden, dat de ratificatie van Rusland door den graaf *Orloff* niet zal uitgewisseld worden, dan onder voorwaarde, dat in het protocol, ten geleide, het beding zal worden gemaakt, dat Keizer *Nicolaas* er bij verstaat, dat de door Holland gevraagde wijzigingen het onderwerp van een bijvoegsel tot het traktaat der 24 artikels zullen uitmaken; en dat, wanneer die wijzigingen door België binnen zes maanden na de Russische ratificatie niet mogten aangenomen zijn, deze ratificatie als niet geschied zal worden beschouwd.

— De *Moniteur* deelt een reglement ter organisatie van de Belgische marine mede. Het bestaat uit 105 artikels. Men heeft voorloopig bij deze marine geene hoogere rangen dan die van luitenant aangenomen.

's GRAVENHAGE, den 8ten Mei.

Gisteren is alhier berigt ontvangen, dat te Londen de ratificatie van het verdrag der 24 artikelen, door Rusland, onder verscheidene bedingen, heeft plaats gehad. Als een der voornaamste wordt opgegeven, dat Rusland zich tegen alle gewapende opdringing van verdragen aan onrijke zoude verklaard hebben, alsmede dat het vele veranderingen in die artikelen, ten voordeele van Nederland, nog zoude verlangen. Graaf *Orloff's* zending ten einde geloopt zijnde, heeft zich, over *Hamburg*, naar Rusland begeven.

— De Tweede Kamer der Staten-Generaal heeft gisteren, door het ongenoegzaam aantal aanwezige leden, geene zitting kunnen houden. Slechts 26 leden waren er aanwezig. De eerstvolgende bijeenkomst is thans bepaald op Vrijdag den 11den dezer, des namiddags ten een ure. Inmiddels zullen de afdeelingen over de antwoorden der regering op de gemaakte bedenkingen tegen de vier eerste ontwerpen van wettelijke wijzigingen in het eerste boek van het Burgerlijk wetboek, vergaderen. Of er, al dadelijk bij de heropening der zittingen van de kamer, door den minister van buitenlandsche zaken eenige staatkundige mededeeling zal worden gedaan, is onbekend, doch niet waarschijnlijk. Als een der eerste der door de kamer te behandelen ontwerpen, noemt men dat, houdende wijzigingen in de bestaande wetgeving nopens de regten van registratie, overschrijving, zegel en successie, hetwelk nog onderscheidene veranderingen zou ondergaan.

Derde trekking der oorlogslasten, te 's Gravenhage, op Maandag den 7den Mei 1832.

Nos. 90, 335, 357, 653, 714, 717, 856, 999, 1069, 1115, 1159, 1289, 1961, 2341, 2352, 2654, 3026, 3039, 3220, 3485, 3637, 4628, 4715, 4810, 4931, 5176, 5227, 5228, 5481, 5524, 5601, 5737, 5853, 6070, 6230, 6231, 6501, 6555, 6655, 6870, 7055, 7362, 7427, 7481, 7968, 8145, 9114, 9162, 9197, 9527, 9561, 9581, 10005, 10243, 10285, 10341, 11115, 11273, 11737, 11845, 11865, 12115, 12287, 12360, 12553, 12655, 12716, 12937, 13115, 13345, 13744, 13801, 13934, 14046, 14211, 14336, 14386, 14401.

Mengelwerk.

Ons belang.

(Vervolg van No. 49.)

Toen wij nog kinderen waren, en, ter schole gaande, thema's maakten uit de opstellen van *Agron*; een boek, ten huidige dage nog op vele Fransche scholen, of liever instituten, dat een toon hooger klunkt, in gebruik, werden wij eens door onzen onderwijzer bijzonder oplettend gemaakt op zeker opstel, beginnende met deze opmerkenwaardige voor-

den: « Indien gij raakt aan het zwarte pek, besmet gij uwe handen; insgelijks bederft gij uwe zeden, wanneer gij verkeert in slecht gezelschap, dat het zwarte pek gelijk is.» « Neemt deze les altoos ter harten, mijne lieve kinderen! — zei onze achtingswaardige Monsieur — en gij zult u nooit te beklagen hebben over den omgang met lieden, die u in het verderf storten.» Genoegzaam een half uur hield gezegde leeraar ons met het overwegen dier zinnebeeldige voorstelling en derzelve nuttige toepassing bezig, en dat onderhoud, die vermaningen bragten zulk eenen diepen indruk op onze kinderlijke gemoederen te weeg, dat wij, (de nog met ons levende en met ons verkeerende vrienden ten minsten hebben die les nooit vergeten) haar altijd ten rigtatoer van onzen omgang met menschen hebben gekozen. En het is die les, die ons, onwillekeurig, voor den geest kwam, bij het nader overwegen van de stelling in het bewuste boekken over ons tijdelijk en zedelijk belang, de hoogst zonderling klinkende suppositie bevattende, dat wij volstrekt met de Belgen behooren hereenigd te worden, om hen door ons zedelijker karakter tot het beoefenen van gelijke zedelijkheid te brengen. Wij gelooven, kort, maar voldoende, tegen die meening onze meeningen in No. 49 geplaatst en het meerderdeel onzer lezers, zoo niet allen, tot de instemming met ons gevoelen gebragt te hebben, dat de Belgen niet ongelijk zijn aan het zwarte pek, en wij in de gegevene omstandigheden ons vooral behooren in acht te nemen met hen op dienzelfden voet weder in broederlijke aanraking te komen, waarop wij door den hoogstwijzen of liever vermogenden wil der mogendheden, bij plegtig gesloten en bekrachtigd tractaat, vijftien jaren geweest zijn.

Tot het wederspreken van des schrijvers andere gevoelens behooren wij ons intusschen niet minder te bepalen, eensdeels om aan onze beloften te voldoen, anderdeels, om, ware het mogelijk, de zwakheid van 's mans argumenten, voor eene hoogst noodzakelijke hereeniging, te doen uitkomen.

Zijn Ed. gelooft, dat, bij eene hereeniging met *Belgie*, alle actie en reactie zullen worden voorgekomen, vermits de onderscheidene belangen gelijkmatiger vertegenwoordigd zullen zijn. — Wij moeten bekennen, dat het ons bijzonder opmerkelijk is voorgekomen, hoe men nog in het denkbeeld van gelijkheid van gevoelens bij eene hereeniging kan verkeeren, door de ervaring zoo klaar en duidelijk geleerd, dat de vertegenwoordigers van het Zuiden altijd in de kamer der afgevaardigden met die van het Noorden in tweestrijd waren, aangaande hunne verdeelde belangen; dat, hoe nuttig en zelfs noodzakelijk eene stelselmatige oppositie tegen den overwegenden invloed van een alles doordrijvend ministerie zij, de Belgische oppositie in onze voormalige kamer van vertegenwoordigers altijd meer aan teugellooze vooringenomenheid tegen het gouvernement en al wat van daar uitging, dan aan de materiele belangen des volks gehoor gaven. En dat opgeven van zulk eene vooringenomenheid zouden wij, na al het sedert den Belgischen opstand voorgevallene, kunnen vooronderstellen?

Het is zoo, de slagtoffers en handlangers van den September-opstand hebben, door ondervinding, maar al te duidelijk geleerd, dat zij een doornen- en distelen-pad hebben gekozen, waarop de hand des tijds tot hertoe bitter weinig vregdebloemen heeft doen ontluiken; de zoo zeer door hen gehoopte en eindelijk aan den staatkundigen gezigteinder verrezene zoon van volks-onafhankelijkheid heeft hare liefelijke stralen over *Belgie* doen opgaan; de zoogenaamde zachtende en verongelukte natie heeft het onuitsprekelijk voorrecht verkregen, door de gekroonde mogendheden voor zelfstandig verklaard te worden; schoon dat licht, dat genot hen, in plaats van gewenscht geluk, nieuwe zorgen, nieuwe bekommernissen heeft doen ondervinden, waarop zij, in hunne staatkundige kortzichtigheid, niet gerekend hadden; de aard der Belgen, de voorzigtigheid gebiedt ons zulks op den voorgrond te stellen, is daarom nog niet ten onzen nutte veranderd. Sommigen hunner mogen « restauratie! restauratie! » schreeuwen, zij meenen het in den goeden zin niet; want hunne zucht naar eene nieuwe verbroedering rust op geenen anderen grond, dan op materieel belang, dat is, op winst-oplevering der hun te verschaffen Nederlandsche debouchés.

De schrijver beweert, dat de voorstanders der scheiding en derzelve nabauwers het laten voorkomen, alsof de verbasteringen, die onze landaard gedurende de vijftienjarige vereeniging heeft ondergaan, aan die vereeniging te wijten zijn; terwijl de twee laatst verlopen jaren ten duidelijkste hebben bewezen, dat wij in eendragt, trouw, moed en liefde voor het vaderland in geenen deele zijn achteruit gegaan. Wij antwoorden hierop, dat juist die uithinkende eendragt, trouw, moed en vaderlandsliefde dien hoogen graad van voortreffelijkheid verkregen hebben door de hoop op verwezenlijking eener door velen reeds lang gewenschte scheiding tusschen ons en de Belgen; dat, hoe veel moeite men zich daartoe ook gegeven hebbe, in plaats van broederlijke eensgezindheid, de waarschijnlijke en hoofd-grondslag van ware volksaangand en volks-grootheid, er, gedurende de vijftienjarige vereeniging, altijd de grootste verwijdering tusschen Zuid en Noord heeft plaats gegrepen, waarvan niet wij of het gouvernement uitsluitend de schuld hadden, maar wel de gelijk de door Fransche ligtzinnigheid, woelzucht en vooringenomenheid tegen al wat Nederlandsch was, eeuwig vijandig gezinde Belgische volksmenners, aan wier inblazingen de ligtgelooovige menigte liever gehoor gaf dan aan de vredelievende en gematigd-liberale roepstem van een' verlichten en braven Koning. Zijn wij, in weerwil dier verdeeldheid, niet verkoeld geraakt in het beoefenen der deugden, ons door onze vaderen als erfdeel nagelaten, het stond desniettemin bij ons opkomend geslacht door het langzamerhand inzwelgen van Fransch-Belgischen zwijmelwijn zoo geschapen, dat de opmerkzame waarnemer duidelijk reeds de vermindering van dat erfdeel begon waar te nemen. Hielden wij onze vaderlandse taal, door inspanning van alle krachten, in eer, het stuitte ons niet te min geweldig tegen de borst, onze volksvertegenwoordigers, om algemeen verstaan te worden, een vreemde taal te moeten hooren bezigen, die de Belgen, bij miskenning hunner eigene landspraak, openlijk verklaarden hunne moedertaal te zijn; zonder nog te gewagen van den allerongenaamsten indruk, dien de verkiezing van bij onzen landaard, om gegronde redenen, gehate Belgische volksvertegenwoordigers, op Nederlandsche representanten heeft te weeg gebragt.

Dat de Fransche taal in onze beschaafde kringen reeds vroeger dan

onze vereeniging met *Belgie* en nog bij voortdoring de meest geliefkoosde was en is, valt, helaas! niet te loochenen, schoon wij het er voor houden, dat dit gebruik langzamerhand minder zal worden bij het meer kiemende gevoel onzer nationale zelfstandigheid.

De schrijver gelieft, op het voetspoor van zijn' Haagschen collega, onze nieuw ingevoerde nationale modes eene bespottelijke zamenlapping van Oud-Fransche modes te noemen, zijnen landgenooten aanradende om liever, ter bevordering van nationaliteit, zich minder te hechten aan den vorm dan wel aan de stof, die uitsluitend van Oud-Nederlandschen oorsprong behoorde te zijn. Dit doet ons vermoeden, dat zijn Ed. daarin zijne landgenooten reeds lofw aardig voorgaat en geen laken of kleedingstoffen bezigt, dan uit inlandsche fabrieken afkomstig. Hereeniging met *Belgie* zou hem echter in het bevorderen dier nationaliteit hinderlijk kunnen wezen, daar de Brabandsche manufacturen alsdan weder even goedkoop als gedurende onze vereeniging te bekomen zouden zijn, en zijn patriotismus ligtelijk schipbreuk op zijn finantieel belang zou kunnen lijden.

Het is hem onbegrijpelijk, hoe eene natie, die zegerijk en luistervol in het strijdperk op de Belgen heeft getriomfeerd, de overwonnenen nog met afkeer kan blijven behandelen; waarom wij noodeloos de vooringenomenheid tegen hen nog gaande houden en hen met kanibaalschen wellust pijnigen.

Pijnigen wij de Belgen met kanibaalschen wellust? waaruit kan de schrijver zulks bewijzen? Is het omdat wij *Antwerps* citadel nog in bezit houden en met een dagelijks sterker en sterker wordend leger op de grenzen blijven staan? Of moesten wij, ter bevordering van ons belang, die sterkte ontruimen en onze magt terug trekken, voor en alear er billijke, regtmatige schikkingen getroffen zijn? Wij pijnigen ons zelve, om des lieven vaderlands wil, en dat hebben wij, door toedoen onzer gevezene halve broeders, reeds twee jaren met voorbeeldelooze getrouwheid gedaan. Uit christelijk mededoogen kunnen wij hun de veelvuldige verguizingen en beschimpingen, de uit wraak- en miltzucht betoonde kanibalen-wede wel vergeven, maar hunnen godtergenden opstand en de daardoor aan ons veroorzaakte nadeelen op eens te vergeten, dat gaat boven het menschelijke. Hoe veel goed vertrouwen wij van de zachtmoedigheid des ongenoemden schrijvers ook koesteren, wij willen gaarne bekennen, dat het ons ongelooftoos toeschijnt, van Zijn Ed. te kunnen verwachten, dat hij iemand, — die niets minder ten doel heeft, dan, door alle mogelijke pogingen, zijnen totalen ondergang te willen bewerken, en daartoe aanvankelijk de schandelijkste middelen heeft gebezigd, — uit loutere broederliefde en christelijke verdraagzaamheid de hand van broederschap zal bieden.

Neen, wij herhalen het, en zullen het bij de nadere overweging van 's mans aangevoerde argumenten blijven herhalen: scheiding tusschen *Belgie* en *Nederland* is het eenige doel, waarvoor de bloem onzer lofw aardige natie de wapenen heeft aangegord; waarvoor zij zich bij voortdoring de zwaarste opofferingen blijft getroosten; scheiding van *Belgie*, al ging die ook, dat God zal verhoeden en zoo lang de Nederlander gezind blijft om te toonen, dat hij waarachtig Nederlander is, niet denkbaar zijn kan, met den ondergang van ons vaderland gepaard; scheiding van *Belgie* is hetgeen de Nederlandsche natie wil en zal volhouden.

Juwallen.

Acht en vijftig protocollen en nog geen gewenscht besluit! Zwijg! de conferentie-heeren spelen jassen, honderd uit.

*Belgen! wacht u voor het vechten,
Pruissen komt aars op de baan!
Nederland! zoek geen pleit beslechten
Door uw zwaard, of PHILIPS rukt aan!*

*Zoo luidt 't magtwoord van de heeren, met de hoogste magt bekleed,
En dat magtwoord moet men eeren, doet het ons ook bitter leed;
Want wij zitten in het schuitjen op de politieke zee
En het noodlot voert ons, vrienden! wat wij klagen, dwingend mee.*

Prijs-Contant van Effecten.
Amsterdam, den 8sten Mei.

M. Werk. Schuld		S. Perp. rente Par.			
43	à 43½	à			
»	Uitgest. dito 1½ à 1	»	Dito Amsterd. 49½ à 50½	50	
»	Kans-Biljetten 16½ à 17	»	Obl. te Londen 30½ à 30¾		
»	Amort. Sijnd. 71 à 72	»	Uitgest. schuld 6½ à 7	6½	
»	Dito dito 57 à 57½	»	O. Obl. Ween. bank 87½ à 87¾	87½	
»	Losrenten dito	»	Dito 73¼ à 73¾		
»	Oorlogslasten 89½ à 90½	»	Cert. Goll. en Co.		
»	Schatkistbiljet. 99 à 99½	»	Obl. Metalliek 84½ à 85½	85½	
»	Dito 99 à 99½	»	Idem Londen		
»	Dito	»	Dito 43½ à 44		
»	Neg. 1831 6 pCt. 94½ à 95	»	Bank-Actien f 1395 à 1400		
»	Dito 1832 5 pCt. 80½ à 81½	»	A. f 100 Roths.		
»	Handelstaats. 83½ à 84½	»	Dit. f 250 dito		
F. Inschrijving	69½ à 70	»	N. Cert. Falconnet 74½ à 74¾	74½	
»	Dito Certific.	»	Dito Londen		
R. Obl. Hope en Co.	91½ à 92½	»	D. Neg. Londen 66½ à 67½	67½	
»	Dito 1828 en 1829 93½ à 94½	»	E. Geconsolideerde 84½ à 85½	85	
»	Inschrijving 58½ à 59	»	B. Neg. 1824 48½ à 48¾	48½	
»	Dito Certificat.	»	G. Obligatiën 22½ à 24½		
»	Ct. Hamb. Adm. 85½ à 86	»	» Mexico 33½ à 34	33½	
»	Dito Negot. 1831 85½ à 85¾	»	P. Aand. Neg. 42 m.		
»	Te Lond. geneg.	»	A. Aand. Neg. 3 sted. 96½ à 97½	97	

De prijzen der fondsen waren heden zeer geanimeerd, bijzonder de 2½ pCt. en 5 pCt. Werk. Schuld, die voor Engelsche rekening werden gekocht.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 8 Mei 1 El 4 Palm 0 Duim; gewassen 20 Duim; gevallen 0 D
Den 9 dito 1 El 5 Palm 5 Duim; gewassen 15 Duim; gevallen 0 D

Ondertrouwd:

GERRIT BERNHARD VAN DE PAVORD SMITS,
Directeur van het Postkantoor te Winterswijk.

en
HELENA CHRISTINA DE BREUK.

Door uitgebreidheid van Bloedverwanten,
Vrienden en Bekenden, gelieven zij alle, de-
ze voor eene bijzondere kennisgeving te houden.

In Naam des Konings!

VERKOOPING

Ter Rolle van Geregelyke uitwinning, bij de Regtbank van Eer-
sten Aanleg, zitting houdende te Tiel, Provincie Gelderland.

Van eene HOFSTEDEN, bestaande in een HUIS No. 64, met ACHTERHUIS, SCHUUR, SPAAILAND, BOOMGAARD en WEILAND, te zamen groot twee Bunders, twaalf Roeden en negentig Ellen, gelegen onder Hien, Gemeente Dodewaard, Kanton en Arrondissement Tiel, Provincie Gelderland, omland Oost DRIES DRIESSEN, West DIERK DEYS, Zuid de Aalsterstraat en Noord WILLEM van HATTEN, hebbende het Huis uitzigt met drie ramen op de Straat, in gebruik bij HENDRIK VAN DE VORREN.

Door de Executanten op prijs gesteld op . . . . . f 20 00.
Welk Onroerend Goed in executoireel arrest genomen is, met al de daartoe behoorende Regten en Geregtheden, ten verzoeken van HENDRIK HENDRIKS, Schipper te Opheusden, van GERRIT HENDRIKS, Schipper te Dodewaard, van FREDERIK VAN STRALEN, Schipper te Dodewaard, Weduwnaar van JENNEKE HENDRIKS, in hoedanigheid van wettigen Voogd van zijne twee bij wijlen zijne gezegde Huisvrouw in echt verwekte minderjarige Kinderen, met namen HENDRIK en NICOLAAS VAN STRALEN, zijnde gemelde HENDRIK en GERRIT HENDRIKS, kinderen, en HENDRIK en NICOLAAS VAN STRALEN, Kindskinderen, en te zamen de eenige Erfgenamen ab intestato van nu wijlen KLAAS HENDRIKS, in deze tot Procureur hebbende JAN CAROL LOURENS HOUTZAGERS, wonende in de Gaathuisstraat der Stad Tiel, in het Huis No. 213, alwaar zijlieden Domicilie blijven kiezen.

Op en ten lasten van lo. GYSBERT VAN DE VORREN, zonder beroep, te Hien, zoo voor zich, als in hoedanigheid van legitimen Voogd over zijnen minderjarigen kleinzoon GYSBERT VAN DE VOREN. 2o. JOHANNIS VAN DE VOREN, Tapper te Dodewaard, 3o. HENRIK VAN DE VOREN, Planter te Hien; en 4o. JAN JANSSEN, Kniper, en ADRIANA VAN DE VOREN, Echtelieden te Nijmegen, als Erfgenamen ab intestato van GERRITJE SCHUILING, in leven Huisvrouw van GYSBERT VAN DE VOREN, van WILLEM VAN DE VOREN en JAN VAN DE VOREN, een ieder zoo ver hem aangaat, en bij de Acte van Arrest in 't breede is omschreven, alle gewoond hebbende, en overleden te Hien.

Bij Procès-Verbaal van den vier en twintigsten December des jaars 1800 een en dertig, en van welk Arrest, intra terminum, afschriften zijn gelaten aan den Heer en Mr. OTTO CORNELIS JACOB HOOGENDYK VAN DOMSELAAR, Griffier van het Vrederegert van het Kanton Tiel, en aan den Heer CORNELIS TAATS, Burgemeester der Gemeente Dodewaard, welke beiden het origineel hebben gevisceerd, en welk Arrest is overgeschreven op het Kantoor der Hypotheken te Tiel, den twaalfden, en ter Griffie van gemelde Regtbank den negentienden Januarij 1832.

De preparatoire toewijzing of inzet zal plaats hebben op Maandag den vierden Junij 1800 twee en dertig, des voormiddags ten elf ure, ter rolle van Geregelyke Uitwinning van bovengemelde Regtbank, op het Stadhuis te Tiel voornoemd.

Hetgeen certificeert,
J. C. L. HOUDTZAGERS,
Procureur.

+++ De Notaris DE KRUYFF, daartoe gecommiteerd,
+++ zal op Dingsdag den 12den en 26sten Junij 1832, 's voormiddags om 10 uren, in het Logement het Kromhout, te Brummen, publiek veilen en verkoopen: Het BUITEN GOED, de groote Zagerij genaamd, alleraangenaams aan den Straatweg in het dorp Brummen, in de nabijheid der steden Zutphen, Doersborgh, Arnhem, en Deventer gelegen, ten eene male vrij van overstroming, bestaande in een aanzienlijk HEEREN HUIS, waarin Hien, zoo BOVEN als BENEDEN KAMERS, DIENSTBODEN en PROVISIEKAMERS, groote KEUKEN, met WEL- en REGENWATERSPOMPEN en verdere VEREISCHTEN: voorts KELDERS, BERG en DROOGZOLDERS, afzonderlijk KOETS-HUIS, met STALLING voor zes Paarden, daarbij staande SCHUUR met BEESTENSTAL, afzonderde MEERKAMER, GROENTE KAMER, KELDER en BERGPLAATS; wijders eenen naar den nieuwsten smaak aangelegden TUIN, voorzien niet allerlei soorten van exotische VRUCHTBOOMEN en PLANTSOEN, met deszelfs KOE-

PEL en aangename WANDERWEGEN, groot ongeveer 1 Bunder en 56 Roeden, benevens eene daaraan grenzende WEIDEN, groot 2 Bunders.

Informatien zijn te bekomen bij den Heer L. HOFFMANN, op den Huize Assenrade, te Brummen, en ten Kantore van voornoemden Notaris, bij wien men zich ter bezigtiging zal behooren aan te melden. — Brieven franco.

VERKOOPING.

J. A. VAN MAANEN, Notaris te Nijmegen, zal, namens de Erfgenamen van den Wel Edel Geboren Gestrengen Heer M. ARNOLD ENGELLEN, in leven Raad der stad Nijmegen, in het openbaar verkoopen, in het Lokaal der Notarissen, te Nijmegen, bij inzet op Maandag den 28sten Mei 1832, en bij definitieve toewijzing op Maandag den 18den Junij 1832, telken reize, des namiddags ten 5 ure precies te beginnen.

Onderscheidene BOUWHOVEN, HUIZEN, BOUW- en WEILANDEN, gelegen onder Hees, Schependom van Nijmegen, Erlecom, Kerkdom en Lent, Gemeente Ubergen, Millingen, — Ressen, Gemeente Bemmel, — Lent, Gemeente Elst en onder Gent.

Alles in het arrondissement van Nijmegen, zamen ongeveer 200 Bunders groot. Breeden bij Biljetten omschreven.

§ § § Den 15den Mei 1832, des voormiddags ten elf uren, te Arnhem in de koningstraat Wijk F. No. 62, publiek worden verkocht: een stuk blaauwzwart ZYDEN FLUWEL en 50 stukken KATOENEN GINGHANS, naar de laatste smaak, zijnde daags voor den verkoop, des namiddags van 4 tot 6 uren, ter voormelde plaats te zien.

§ § § JOHANNES ALTHEER, Boekhandelaar te Utrecht, zal, op Dingsdag den 22sten Mei en volgende dagen, verkoopen eene zeer aanzienlijke VERZAMELING van wel geconditioneerde BOEKEN in alle TALEN en WETENSCHAPPEN, als ook zeer fraaie LAND- en ZEEKAARTEN, en eenige RARIETEITEN, en waaraan de Catalogus à 10 Cents te bekomen en alom verzonden is.

§ § § De BIERAZYNEN van de Azijnmakerij de O-troenboom, te Rotterdam, zijn niet in den laatsten opslag begrepen geweest, maar worden nog altijd, beste kwaliteit, tot f 72-09 het last, buiten de fust, als voorteen onkonstant afgeleverd, tot Proef wordt men ook met enkele Kianojes tot f 150 bediend.

Het Pakhuis en Bestelplaats is op de Geldersche Dijk, D. No. 62, te Rotterdam voornoemd.

GEWIGTIGE BEKENDEMAKING

AAN HET

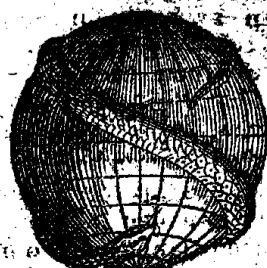
HOLLANDSCHE PUBLIEK.

Het BAD-ETABLISSEMENT, te Tiesteln, in het vorstendom Minden, zal weder, als naar gewoonte, op den 1sten Junij van dit jaar geopend worden. Eenige menschenvrienden vermeen het Hollandsche eene ware dienst te bewijzen, door het op de heilvolle kracht dezer bron opmerkzaam te maken, welke door de ondervinding van eene reeks van jaren steeds meer en meer is bevestigd geworden.

De Slijk- en Zwavelbaden van Tiesteln, welke laatste met Izerdeelen en Alcalisch Zout doormengd zijn, en, volgens Chemische onderzoekingen, voor geene anderen van den zelfden aard, zoo wel in kracht als innerlijke denud, onderdoen, streven inzonderheid de heilvolle baden van Eulse geheel op zijde, en zijn vooral dienstig tegen Jicht, verouderde Rhumatismus, Verlamming, Rechten, Scroffelen en andere Huidziekten, en wel voornamelijk tegen Verstoppingen in het onderlijf; en de ondervinding van vele jaren heeft geleerd, dat de wanhopigste kwalen van dit soort door het in- en uitwendig gebruik dezer Wateren spoedig zijn verdwenen. De geringe afstand, waar zich deze Baden van de Nederlandsche grenzen bevinden, is geschikt om dezelve bij het Hollandsche publiek aan te bevelen. In eenen hoogstaangenamen en lagelijken oord, midden in het gebergte, in de nabijheid van Minden, Lübbecke, Bahden, Oldendorp en Levern gelegen, bieden zij den vreemdeling allerlei gemakkelikheden aan, door het genot der schoone Waude wegen en van het gezellige verkeer. Nog onlangs is voor de gerieflijkheid der Badgasten zorg gedragen door den aanbouw van ruimere en schoonere Logementen. De groote en sierlijke Badzaal biedt, voornamelijk des Zondags, de vereeniging aan van de gansche fatsoenlijke wereld uit de omstreken.

De Heeren Doctoren, welke over de hoedanigheid en bestanddeelen dezer wateren verdere inlichtingen wenschen te bekomen, kunnen hunne aanvragen, mits vrachtvrij, adresseren aan den Heer DORCE HEYMANN, Bronarts, te Pruisisch Oldendorp, die bereidwillig is om dezelve te beantwoorden.

De Logis-Bestellingen geschieden bij de Weduwe DELIUS, te Tiesteln, in het vorstendom Minden.

op zondag den 1sten Junij (weer en wind omstreeks zijnde) laten opgaan; twee LUCHTBALLOONS. De voorstelling der Kanonneeroot No. 2, van VAN SPEYK, welke aan de eenen bal is vastgehecht, zal zich, onder het opgaan van den Bal losmaken en alsdan in de lucht springen. Plaats en uur zullen nader worden bekend gemaakt.

To ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.